

MARJAN OGOREVC, BIOTERAPEVT

**Dvig
zavesti
je edini
rešilni
čoln iz
matrice
sodobnega
sveta**

NJEGOVA ZADNJA, ŽE SEDEMNAJSTA KNJIGA, PRIROČNIK ZA BIOTERAPEVTE IN POT SAMOZDRAVLJENJA Z NASLOVOM SODOBNA KARMIČNA DIAGNOSTIKA, NI LE POVZETEK, TEMVEČ NADGRADNJA NJEGOVEGA DOLGOLETNEGA DELA IN RAZISKOVANJA. ŠE POSEBEJ DRAGOCENO JE, DA POLEG NOVIH VSEBIN PRINAŠA ŠTEVILNE PRIMERE IN VAJE, KI JIH LAHKO IZVAJAMO SAMI. »NISMO KRIVI ZA VSE, KAR SE NAM DOGAJA, SMO PA ODGOVORNI ZA SVOJE ODZIVE,« POUDARJA. S TEM SPOROČA, DA NAM NI TREBA OSTATI V VLOGI ŽRTVE, TEMVEČ LAHKO VOLAN ŽIVLJENJA VZAMEMO V SVOJE ROKE.

Vaša sedemnajsta knjiga Sodobna karmična diagnostika zaokrožuje več kot tri desetletja vašega dela. S čim ste metodo nadgradili in katera nova spoznanja predstavljate?

Knjiga Sodobna karmična diagnostika je kraljica bioterapevtskih metod in bioterapevt je kralj, zato mu namenjam velik del knjige. Tisti, ki so že končali neke šole za bioterapevte in že delajo, bodo dobili nadgradnjo vsega do sedaj znanega na tem področju. Knjiga prinaša nadgradnjo z biokibernetiko in kvantnim razumevanjem informacijskih polj, podprto z znanstvenimi spoznanji. Zapisal sem tehnike in protokole tako za bioterapevte kot posameznike, ki zmorejo sami narediti spremembe. Danes ne govorimo več le o zdravljenju simptomov, ampak ugotavljanju vzrokov za težave ter aktivnem upravljanju lastnega biopolja.

Zakaj je prav sodobna karmična diagnostika metoda, na katero prisegate in ki prinaša najboljše rezultate?

Ker ne prodaja iluzij in poceni duhovne kozmetike. Večina metod le simptomatsko odpravlja telesne in energijske simptome. Karmična diagnostika pa gre neusmiljeno do primarnega vzroka, ki se vedno skriva v informacijskem zapisu. Telesna bolezen, težave v odnosih, nefunkcionalnost so le opozorilni znaki, da smo skrenili s poti. Ko človek skozi ta proces resnično ozavešči vzrok, naj bo to podzavestna agresija, zamrznjena energija travme, zamera ali obču-

tek krivde kot breme prednikov, ter ga z ozaveščanjem in transformacijo razreši, se materialni svet po zakonih resonance preprosto mora na novo informirati. Rezultati so trajni in velika podpora medicinskemu zdravljenju.

Zakaj je tako pomembno, da bioterapevt redno, vsak dan, dela na sebi in je v psihofizični pripravljenosti?

V kvantnem polju deluje zakon resonance. Tisto, kar nosiš v sebi, zrcališ na stranko. Če bioterapevt nima očiščenega lastnega biopolja, če ni v stabilni nulti točki ali praznini, bo s stranko v interaktivnem procesu izmenjeval lastne težave. Sam pri dvainsedemdesetih letih vsak dan treniram telo, meditiram in skrbim za svojo koherenco v telesu in z zavestjo. Če nimaš cementa v svojih temeljih, te bo val kolektivnega nezavednega porušil ob prvi resni terapiji.

Karma ni kazen z neba, temveč preprost informacijski zapis vseh naših izkušenj in odzivov, pravi.

V katere pasti se lahko ujamejo terapevti začetniki?

Največja past je kompleks boga, ko bioterapevt začne verjeti, da on dela čudeže in rešuje ljudi. V trenutku, ko se vključi ego, je terapije konec. Začetniki pogosto iz prevelike želje pomagati začnejo prevzemati bolezni in karmične dolgove strank nase ter jih predelovati. Druga past je zanašanje izključno na neizurjeno intuicijo brez jasne strukture in discipline. Sam sem se na začetku poti, ko sem odkrival višje svetove, velikokrat zaletel v zid. Moji lastni notranji stražarji praga – potlačeni strahovi in ego ambicije – so me dobesedno energijsko zrezali in ohromili, dokler nisem spoznal, da skozi vrata zavesti ne moreš vstopiti na silo, temveč le skozi šivankino uho popolne prečiščenosti in ponižnosti.

Pravite, da v karmični diagnostiki že majhna sprememba potegne za sabo celoto – izklop zaslonov pred spanjem, dihanje, stavki podpore. Kako je lahko tako preprosto?

Vesolje deluje po fraktalnih načelih. To pomeni, da je celota zapisana v vsakem njenem najmanjšem delčku. Če spremeniš informacijski zapis v enem majhnem fraktalu svojega dneva, se ta sprememba kot verižna reakcija prenese na celotni hologram tvojega delovanja. Izklop zaslonov pred spanjem in zaščita možganskega procesorja

»KO SE SVET OKOLI NAS SPREMINJA V KAOTIČEN STADION, kjer vsi glasno navijajo in nas preplavljajo s hrupom, moramo mi postati tihi, nulta točka.«

pred informacijskim vdorom. Dihanje v Fibonaccijevem zaporedju ponovno uglašuje celice na naravni ritmični red vesolja. Ko vnesete red v eno mikronavado, prekinete kompulzivno delovanje in ponovno prevzamete volan svojega življenja. Preprosto je zato, ker narava deluje po strogih matematičnih zakonih.

Marsikateri terapevt vztraja, da moramo spremeniti vse, na primer uvesti strogo dieto, se postiti, zamenjati službo, posodo in kozmetiko, sicer izboljšanja ne bo.

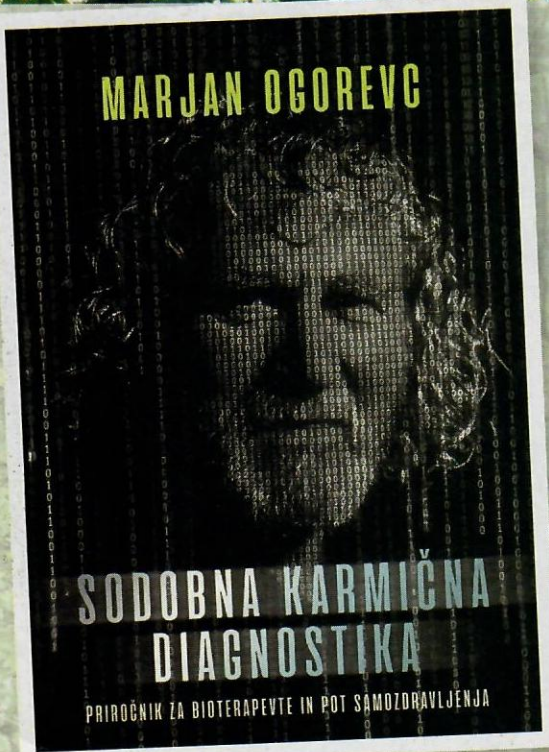
Ta šok terapija 'spremeni vse naenkrat' je klasična zabloda uma, ki verjame, da bo z nasilnim spreminjanjem horizontalnih pogojev rešil notranjo praznino. To mrcvarjenje ljudi le utruji, jih pahne v občutek krivde in odpor. Če žabo vržeš v krop radikalnih sprememb, bo takoj skočila ven. Človeka ne moreš spremeniti tako, da mu zamenjaš 'kozmetiko', v njegovi glavi pa ostane isti program jeze in obsojanja. Pomemben je vnos 'cementa' v temelje z ozaveščanjem, ne špartansko mučenje telesa in psihe, ki je že tako brez energije. Načelo postopnosti naj nas vodi.

Katere mikrointervencije lahko uvedemo sami in ali potrebujemo podporo terapevta?

Sami lahko nemudoma uvedemo higieno uma. Zjutraj lahko vsak od nas namesto po telefonu najprej poseže po globokem vdihu, si postavi jasen namen in se naravna na frekvenco prijetnosti. Zvečer lahko naredimo pregled dneva, transformiramo zamere in dan zaključimo z zahvalo, ki deluje kot ukaz 'shrani spremembe v računalniku'. Podporo izkušenega terapevta potrebujemo, ko so karmični vozli zakopani tako globoko v podzavesti, da jih naš lastni obrambni mehanizem preprosto skriva pred nami. Terapevt je takrat zunanji, stabilni opazovalec in svetovalec, ki nam drži ogledalo, da se sploh lahko soočimo z lastnimi demoni.

Si lahko naredimo več škode kot koristi, če brez poznavanja vzroka uvedemo špartansko spremembo ali se nepripravljeni 'razsvetlimo' s sveto medicino?

To je izjemno nevarno področje. Vsaka navada je utečen energijski kanal. Če želimo to reko preusmeriti, potrebujemo

Njegova sedemnajsta knjiga je namenjena terapevtom in posameznikom.

ogromno količino dodatne energije. Če je nimamo in gremo na silo teč s popolnoma izčrpanim telesom, bo sistem potrebno energijo odtegnil imunskemu sistemu ali jetrom – in zboleli bomo. Enako velja za modno muho uporabe psihedelikov. Ljudje iščejo bližnjice. Psihoaktivne snovi na silo odprejo vrata zaznave, a če nimamo očiščenega biopolja in stabilne zavesti, nas tisto, kar vidimo na drugi strani, lahko zlomi. To je, kot bi v računalnik spustili visoko napetost; za sekundo bo delal hitreje, na koncu pa bodo vezja zgorela. Ajavaska mi je morala v Peruju najprej pokazati neomejeno moč delanja čudežev, da sem jo sploh lahko spoznal, in šele ko sem jo imel, sem se ji lahko zrelo odpovedal v korist brezmejne moči srca. Neizurjen um se v teh prostorih hitro ujame v labirint lastnih demonov.

Če samo dovajamo dodatno energijo, to prinese le kratkoročno olajšanje. Kaj to pomeni v praksi?

Če hodimo k bioterapevtu samo po porcijo energije in čiščenje čakr, a hkrati doma še naprej sovražimo soseda, gojimo zamero do bivšega partnerja in igramo vlogo žrtve, si le podaljšujemo agonijo. Dodatna energija bo namreč le ojačala naš obstoječi škodljivi vzorec. Karma ni

nekakšna kazen z neba, ampak je preprost informacijski zapis vseh naših izkušenj in odzivov. V praksi to pomeni: ni pomembno, kaj se nam zgodi, pomembno je, kako se na to odzovemo. Naš odziv ustvari informacijski odtis v našem hologramu. Če reagiramo z zamero, smo pravkar vpisali kodo za lastno kletko.

Lahko znova poveva, da morda nismo krivi, vendar smo sami odgovorni za vse, kar se nam dogaja?

To je osnovni postulat mojega dela. Beseda krivda in greh pripadata religijam in služi zaslužnjenju ter nadzoru ljudi skozi strah. V karmični diagnostiki krivde ni. Morda res nismo krivi, da so nas starši v otroštvu ranili ali nas je partner zapustil. Vendar smo sami v celoti odgovorni za to, kaj bomo s to izkušnjo naredili danes. Odgovornost pomeni sposobnost odzivanja. Če prevzamemo odgovornost, držimo volan svojega življenja v svojih rokah. Če igramo žrtev, smo volan predali zunanjim algoritmom.

Kako lahko v času duhovnega 'supermarketa' najbolje poskrbimo zase?

Danes je na duhovnem supermarketu na voljo vse, od instantnega razsvetljenja do tisočih aplikacij. A ljudje so kljub temu vedno bolj zmedeni, bolni in izgubljeni. Najbolje poskrbimo zase tako, da prenehamo biti naivni optimisti, ki verjamejo vsemu na zaslonih. Rešitev je v vrnitvi k disciplini, etiki in neusmiljeni iskrenosti do sebe. Ko se svet okoli nas spreminja v kaotičen stadion, kjer vsi glasno navijajo in nas preplavljajo s hrupom, moramo mi postati tiha, nulta točka. Tistim, ki so notranje prečiščeni, ta čas ponuja neverjetno hitro širjenje zavesti in dostop do kozmičnega interneta čistih informacij.

Kakšno je vaše mnenje o novodobnih otrocih. So res vsi diamantni ali svetlobna bitja?

Novodobni otroci so res med nami. Dali smo jim nalepke 'kristalni', 'diamantni' in podobno. Njihove težave sem zapisal v knjigi Nisem s tega sveta, na tem mestu ni prostora, da bi razlagal več. Na zunaj se novodobni otrok včasih ne razlikuje od nevzgojenega. Teorije o tem, da je vsak nevzgojen in agresiven otrok avtomatsko

diamantni, so si izmislili starši, ki nimajo hrbtenice in niso sposobni postaviti zdravih meja. Ti otroci so preprosto žrtve odsotnosti zdravih ritualov prehoda in starševskega vodstva. Ker jih starši zavijajo v vato v permissivni vzgoji, njihova energija ostaja popačena in so slabo opremljeni za življenje. Ostajajo ujeti v otroškem egu, ki želi pozornost in nadzorovati okolico. Če otrok brca mačke in uničuje igračke, to ni duhovna posebnost, ampak klic na pomoč ali podzavestni kaos staršev. Otrok potrebuje ljubezen, a nujno tudi strukturo in mejo.

Kako vidite mlajše generacije, zalepljene na zaslone in v svojih mehurčkih?

To je metaforično popolnoma 'skuhana žaba' v tehnokratski utopiji. Ti mladi so se rodili neposredno v simulacijo. Ker nenehno živijo v tehnološkem metaverzumu, kjer lahko z enim klikom dobijo instantno potrditev, postane resnično življenje zanje pretežko in dolgočasno. Ker nimajo pozornosti, nimajo namere; in ker niso pripravljeni na trud ter delo na sebi, zapadajo v stanja derealizacije in nenehno analizirajo svoje zmedeno počutje. Postajajo čiste 'baterije' za korporativne strežnike. Rešitev zanje je le radikalni izklop iz matrice in ponovni stik z zemljo, telesom in resnično izkušnjo bivanja.

Pišete že naslednjo knjigo. Kaj raziskujete v njej? Kje preživljate poletje?

Nova knjiga bo nekaj, kar v našem prostoru še ni bilo ubesedeno. Gradim model metaverzuma zavesti kot popoln odgovor in protistrup tehnološkemu univerzumu, ki zasušnjuje ljudi. Raziskujem, kako lahko človek skozi globoko koherenco in prečiščenost v lastnem biopolju odpre funkcionalne prostore, kvantne peskovnike, kjer lahko varno raziskuje in kreira svojo realnost iz srca. In prav ta prehod iz teorije v prakso bomo kot vsako leto izvajali na mojem ljubem otoku Iž. Tam se 'cement' pri gradnji temeljev suši najhitreje. V odklopu od vsakdanjosti večina naredi večje spremembe v odnosu do sebe in življenja. Sebe postavijo v ospredje in vzamejo volan v svoje roke. Pripravljam popolnoma nove protokole za spremembe. Moja tedenska delavnica na Ižu ostaja odprta za vse pogumne posameznike, ki so pripravljeni stopiti na novo pot.

Mateja Blažič Zemljič, FOTO LEON VIDIC,

OSEBNI ARHIV